

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Michala Rendy ve věci žalobce **L. g. spol. s r.o.** se sídlem O.-N., J. 43, v řízení zastoupeného Ing. J. D., bytem U., g. S. 1207, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.4.2015 č.j. 12562/15/5300-21443-708158, ve věci daně z přidané hodnoty,

t a k t o :

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla zamítnuta žalobcova odvolání a potvrzena rozhodnutí (dodatečné platební výměry) Finančního úřadu pro Olomoucký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 13.5.2014 č.j. 1100359/14/3101-24801-800724, č.j. 1100499/14/3101-24801-800724, č.j. 1100527/14/3101-24801-800724, č.j. 1100915/14/3101-24801-800724, č.j. 1100936/14/3101-24801-800724, č.j. 1100971/14/3101-24801-800724, č.j. 1100981/14/3101-24801-800724, č.j. 1100989/14/3101-24801-800724, č.j. 1101010/14/3101-24801-800724, č.j. 1101845/14/3101-24801-800724, č.j. 1101896/14/3101-24801-800724

a č.j. 1102105/14/3101-24801-800724, kterými byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden – prosinec 2011 v celkové výši 5.817.349 Kč a předepsáno penále ve výši 1.119.056 Kč.

Žalobce namítá, že v průběhu řízení podával vyjádření a dokladové materiály, které jednoznačně dokazovaly oprávněnost a relevantnost veškeré dokumentace použité jako podkladový materiál ke zpracování přiznání k dani z přidané hodnoty za jednotlivá zdaňovací období. Závěry napadeného rozhodnutí neakceptují stanovisko žalobce a jednoznačně podporují závěry správce daně. Svědek M. se opakovaně nezúčastňoval jednání, kdy k jeho samotnému výsledku došlo až 4.12.2014, kdy potvrdil správnost a platnost veškerých jím vystavených daňových dokladů. Přesto tyto doklady žalovaný neakceptoval. Na základě jeho výpovědi nebylo přijato žádné stanovisko, které by mělo vliv na rozhodnutí. Žalobce tak byl krácen na svých právech prokázat pravdivost svých tvrzení.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. K žalobní argumentaci uvádí, že jakkoli svědek M. potvrdil, že předmětné doklady vystavil, vypověděl, že tak učinil jen na nátlak jednatele žalobce. Svědek sice připustil, že pro žalobce jisté práce provedl, jednalo se však o práce v max. objemu 300.000 – 400.000 Kč. Navíc u některých staveb svědek uvedl, že na nich vůbec nepracoval. Jeho výpověď tedy nepotvrdila, že by se plnění uskutečnila tak, jak uvádí žalobce.

Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Žalobní argumentace – krom všeobecného nesouhlasu se závěry žalovaného a krom námitek, které pro jejich obecnost nelze projednat – směřuje výlučně proti vyhodnocení výpovědi svědka V. M. zachycené v protokole ze dne 19.11.2014 č.j. 3108554/14/3205-60561-800560.

Z něj soud zjistil, že tento svědek vypověděl, že pro žalobce pracoval se svými zaměstnanci v N. a H. (nikoli však v P.) po dobu 5 – 6 měsíců. Po provedení prací jednal s jednatelem žalobce v H.. Svědek si podle vlastní evidence spočítal částku k fakturaci na cca. 250.000 – 300.000 Kč. Maximální objem prací byl 300.000 Kč. Nato však jednatel žalobce svědkovi řekl, aby ten vypsál fakturu tak, jak jednatel žalobce diktoval. Částky byly přitom násobně vyšší. Týden před podáním svědecké výpovědi se jednatel žalobce spojil se svědkem a přesvědčoval ho, ať u správce daně potvrdí pravost všech listin, které mu budou předloženy, na otázky ať odpovídá, že si nevzpomíná. To zopakoval i v den podání svědecké výpovědi před budovou správce daně. Svědek přitom potvrdil, že veškeré doklady na celkovou částku 24.426.400 Kč bez DPH (DPH 4.885.280 Kč, cena s DPH 29.311.680 Kč) osobně vystavil dle diktátu jednatele žalobce. Razítko souhlasí se svědkovým, popisy jsou jeho. Svědek dále uvedl, že krom faktur se vystavovaly i doklady o převzetí peněz v hotovosti, aby to sedělo s fakturami. K motivaci svého jednání uvedl, že jednatel žalobce svědkovi slíbil, že pokud vystaví předmětné faktury, bude mít u něj práci na tři roky. Jednatel žalobce svědkovi sdělil, že má spoustu lidí, kteří tu práci mohou udělat místo něj.

V napadeném rozhodnutí žalovaný vyhodnotil tuto výpověď tak, že výsledkem svědka M. nebylo prokázáno, že by svědek M. uskutečnil v r. 2011 pro žalobce zdanitelná plnění v celkovém objemu 29.311.680 Kč (bod [65] odůvodnění napadeného rozhodnutí). Žalobce tedy neprokázal, že by se plnění uskutečnila, jak tvrdí, zejm. že by tato plnění uskutečnil deklarovaný dodavatel (bod [68] odůvodnění napadeného rozhodnutí). Tuto argumentaci pak žalovaný opakuje při vypořádání jednotlivých žalobcových odvolacích námitek (zejm. bod [70] odůvodnění napadeného rozhodnutí).

Krajský soud se plně ztotožňuje s žalovaným v závěru, že výpovědi svědka M. nebylo prokázáno, že by svědek pro žalobce práce v hodnotě převyšující 29 mil. Kč provedl – to totiž svědek výslovně popřel. Formálně bezvadné doklady (jakkoli svědek M. potvrdil, že je vystavil) totiž při existenci důvodných pochybností správce daně o jejich správnosti (existenci takových pochybností žalobce v žalobě nezpochybňuje) nepostačují k prokázání skutečnosti, že k deklarovanému plnění skutečně došlo. Jak zdůraznil Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 12.4.2006 č.j. 5 Afs 40/2005-72, www.nssoud.cz, ani doklady vystavené právně existujícím subjektem a se všemi požadovanými náležitostmi nemohou být použity jako důkaz o uskutečnění skutečnosti v nich deklarované, není-li prokázáno, že k jejímu uskutečnění fakticky došlo.

Pro úplnost soud dodává, že sama skutečnost, že se svědek k podání výpovědi dostavil až po dlouhodobých problémech s jeho předvoláním, nemůže zvrátit obsah jeho výpovědi.

Jiné žalobní body žaloba neobsahuje, a proto byla podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodná zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalovaný se u dnešního jednání náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Olomouci dne 14. února 2017

Za správnost vyhotovení
V. K.

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu